

atter Lovgivningsmagtens Bemyndigelse gennem det forelagte Lovforslag.

Udvalget har — da Ministeriet i Motiverne erklærer, „at Muligheden for at opnaa andre Arealer end de ovenfor nævnte (o: Fælledgrundene) i Virkeligheden maa betragtes som udelukket“ — i sine Overvejelser maattet gaa ud fra, at en Byggeplads paa Fælledeerne vil blive nødvendig, saafremt man bestemmer sig for Hospitalets Flytning, og naar der skal staffles Grund i Hospitalets umiddelbare Nærhed til Fødselsstiftelsen og Universitetets medicinske Undervisningsanstalter og Embedsboliger, og at der i saa Fald maatte træffes en Overenskomst mellem Staten og Rjøbenhavns Kommune.

Under 26de November affendte Udvalget en Skrivelse, hvori det udbad sig Oplysning om de med Kommunen førte Forhandlinger.

Pf det Svar, som omstaaende findes aftrykt, ses, at man ved Forhandlingernes Behandling ikke tænkte paa at løse hele Fælledspørgsmaalet i Forbindelse med denne Sag. Fra Kultusministeriets Side ønskedes udlagt en Plads paa Blegdamsfælleden. Krigsministeriet modsatte sig imidlertid dette, fordi „den begjærte Byggegrund formentlig vilde medføre en saadan Indskrænkning af Blegdamsfælleden, at denne blev ubrugbar for militær Anvendelse.“

Da Krigsministeriet imidlertid senere har paataenkt gennemgribende Forandringer af Kaserneforholdene og de militære Ovelsespladser i Rjøbenhavn, og da der allerede fra Statens Side er truffet Dispositioner i saa Henseende (ved Indkjøb af c. 300 Tdr. Land ved Valby) opstaar naturlig det Spørgsmaal, om Ministeriet ikke nu med større Held kunde optage Forhandlingerne om Erhvervelse af det fornødne Fælledareal — uden samtidig Afgjørelse af det hele Fælledspørgsmaal — og om der ikke burde søges Lovhjemmel til en saadan Erhvervelse ved Expropriation.

Ministeriet har imidlertid valgt den Vej, som betegnes ved den i 1889 fornyede Overenskomst, og man har da ment at burde saavidt muligt foretage en Prøvelse af denne Overenskomsts Betydning og Rækkevidde.

Den falder i fire Afsnit, hvis væsentlige Indhold er følgende:

I.

Heri bestemmes, at Statens Brugsret over de tre store Fælledeer, Blegdams-, Nørre- og Østerfælled, skal bortfalde, dels strag og dels i Løbet af saa Aar, saaledes at Kommunen erholder fuld Eiendomsret over disse Arealer.

Allerede i forrige Aarhundrede besad Staten Brugsret over de tre Fælledeer, medens Kommunen besad Eiendomsretten. Det synes yderst vanskeligt at afgjøre, hvor høit en saadan Eiendomsret kan vurderes, naar næsten enhver Frugtbargjørelse er negtet Eieren. De tre Fælledeer indbringe for Liden Rjøbenhavns Kommune kun 5000 Kr. Smidletid kan det ikke bestrides, at Kommunen er den virkelige Eier af Fælledeerne, og at den ved den paataenkte Overenskomst kun vilde faae sin egen Eiendom tilbage, rigtignok med mange Gange fordoblet Værdi, derved, at Statens Brugsret bortfaldd. I Overenskomsten benyttes Udtrykket „Militæretaten“ istedetfor „Staten“, idet her og andetsteds i dette Aktstykke det statsretlig uhjemlede Begreb „Militæretaten“, hvor der tales om Statsformuen, substitueres istedetfor det gyldige Udtryk „Staten“.

De nuværende Fælledeer have følgende Størrelse:

Østerfælled	76 Tdr.	840 □ Al.
Blegdamsfælled .	126 Tdr.	13,720 □ Al.
Nørrefælled	67 Tdr.	5,300 □ Al.
	270 Tdr.	5,860 □ Al.

Af disse Arealer overdrager Kommunen til Staten (i Overenskomsten udtrykt ved „Militæretaten“) følgende Dele ifølge senere Punkter i Overenskomsten:

Af Blegdams- eller Østerfælled (II)	20 Tdr.
Af Østerfælled (III)	12 Tdr.
Af Blegdams- eller Østerfælled (IV)	35 Tdr.

67 Tdr.